

Kryteria powołania drugiego promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora w Uniwersytecie Medycznym w Lublinie

1. Drugiego promotora powołuje się w przypadku doktoratów prowadzonych wspólnie z:
 - 1) inną uczelnią,
 - 2) instytutem PAN,
 - 3) instytutem badawczymi,
 - 4) instytutem międzynarodowym,
 - 5) z podmiotem zagranicznym posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia doktora w zakresie dyscypliny, w której nadawany jest stopieńlub w przypadku prowadzenia badań interdyscyplinarnych (promotorzy reprezentują inną dyscyplinę nauki) lub interprofesjonalnych (promotorzy reprezentują inną specjalizację).
2. Wymagane jest uzasadnienie powołania drugiego promotora ze wskazaniem podziału obowiązków między promotorów.
3. Drugi promotor musi posiadać dorobek naukowy w zakresie problematyki badawczej podejmowanej przez osobę ubiegającą się o nadanie stopnia doktora.
4. Propozycja powołania drugiego promotora musi być uwzględniona na etapie tworzenia projektu rozprawy doktorskiej.
5. Drugi promotor powoływany jest na tym samym posiedzeniu, na którym podejmowana jest uchwała w przedmiocie powołania pierwszego promotora z zastrzeżeniem, że w uzasadnionych przypadkach powołanie drugiego promotora w terminie późniejszym niż promotora głównego będzie rozpatrywane indywidualnie przez Radę Szkoły Doktorskiej.
6. Między osobą ubiegającą się o nadanie stopnia doktora a drugim promotorem nie może zachodzić konflikt interesów. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora i drugi promotor nie mogą:

- 1) prowadzić wspólnego gospodarstwa domowego;
 - 2) pozostawać ze sobą w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa do drugiego stopnia albo w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.
7. Drugim promotorem może być osoba posiadająca co najmniej stopień doktora habilitowanego.
8. Drugim promotorem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 7, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli właściwa Rada Naukowa Dyscypliny uzna, że osoba ta posiada znaczące osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych, których dotyczy rozprawa doktorska.
9. Drugim promotorem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat:
- 1) była promotorem 4 doktorantów, którzy zostali skreśleni z listy doktorantów z powodu negatywnego wyniku oceny śródkresowej, lub
 - 2) sprawowała opiekę nad przygotowaniem rozprawy przez co najmniej 2 osoby ubiegające się o stopień doktora, które nie uzyskały pozytywnych recenzji, o których mowa w art. 191 ust. 1 przytoczonej wyżej ustawy.